

sjøge paa at forfølge alle de Enkeltheder, som ere komne frem i Anledning af de Bestemmelser i Lovforslaget, som indeholdes i en Række af enkelte Paragrafer, og som ere blevne fremhævede under Diskussionen. Jeg maa i det Hele forbeholde mig først at se de Vndringsforslag, som man agter at stille, før jeg vil kunne udtale nogen bestemt Mening om, hvorvidt jeg vil kunne gaa ind paa dem eller ikke, og det er begrundet blandt Andet deri, at jeg med Hensyn til mange af disse Spørgsmaal ikke tiltror mig selv tilstrækkelig teknisk Indsigt, til at jeg her paa Stedet vil kunne erklære mig over, hvorvidt jeg kan gaa ind eller ikke kan gaa ind paa saadanne Vndringer. Jeg maa saaledes først se de Vndringer, som de Herrer ville bringe i Forslag, og da efter Omstændighederne efter Vndringsforslagenes Bestaafenhed forbeholde mig at raadsføre mig med de tekniske Autoriteter, som staa til min Naadighed, forinden jeg udtaler mig bestemt om, hvorvidt jeg kan gaa ind paa dem eller ikke. — De Bemærkninger, jeg vil gjøre, komme derfor, mere til at rette sig paa enkelte Punkter, som under denne Sags Behandling synes at have draget særlig Opmærksomhed paa sig. Jeg skal da først med Hensyn til det Spørgsmaal, som ogsaa her har spillet en vis Rolle, nemlig om Beboelseskjeldere, minde om, at, naar man har besluttet sig til ikke at følge dem, der helt ville forbyde Beboelseskjeldere, er det jo denne Gang ikke støttet paa et blot Skjøn fra Justitsministeriets Side, men det er netop et af de Punkter, om hvilket det har indhentet Sundhedskollegiets Erklæring, forinden Lovforslaget fremkom. Sundhedskollegiet har albrig tidligere været hørt over disse Bygningslove eller Vndringer i Bygningslovene for Kjøbenhavn, og derfor er det fundet rigtigt netop ved denne Sags Behandling, der jo, saaledes som flere Talere allerede have antydet, er foregaaet med megen Udforlighed, og efterat alle Autoriteter, der kunde antages at have nogen Mening om Sagen, have havt Udgang til at yttre sig, ogsaa at give Sundhedskollegiet Leilighed dertil, og dets Erklæring har været af særlig Betydning for Ministeriet. Jeg vil saaledes sige, at hvis Sundhedskollegiet havde dristet sig til at erklære, at Beboelseskjeldere i sanitær Henseende ere utilstedelige, vilde sikkert Ministeriet ogsaa være fulgt med det, men det har Sundhedskollegiet ikke. Det er netop gaaet den modsatte Vej. Det har erklæret, at det vel kan antages at være tilstrækkelig godtgjort ved Erfaring, at de dybe, fugtige og mørke Kjeldere, som findes i mange gamle Bygninger her i Kjøbenhavn, ere skadelige for Helbredden, men derimod, udtaler det, vil der ikke kunne føres noget som helst Bevis for, at Beboelseskjeldere, som ere indrettede efter de Forsigtighedsregler, som opstilles i § 41, ville kunne siges at være skadelige for Helbredden, og jeg skal hertil end yderligere blot gjøre opmærksom paa, at der

til de Kauteler, som oprindeligt vare foreslaaede i Lovforslaget, endvidere er kommet endnu en til, nemlig med Hensyn til Maaden, hvorpaa den beboede Kjelder skal isoleres fra den Del af Bygningsens Kjelder, der ikke benyttes til Beboelse, for at den der opsamlede Fugtighed ikke skal kunne skade Beboerne i Beboelseskjelderens. Det er altsaa blevet lidt stærket ved Behandlingen i det andet Thing. Jeg antager derfor, at der neppe, selv fra dem, der gaa vidt i Henseende til de sanitære Fordringer, vil kunne reises nogen væsentlig Indvending mod § 41, saaledes som den nu ser ud. — Et andet Spørgsmaal har baade her og i Landstinget hændraget Opmærksomheden paa sig. Det er ogsaa et af de Spørgsmaal, som Sundhedskollegiet ligeledes særlig har fremdraget i sin Betænkning, og det er navnlig Spørgsmaalet om Siffringen mad, at Beboelseskjelderne tages i Brug, før de ere tilstrækkelig udtørrede. Naar man i det andet Thing foreslog, at denne Bestemmelse om „6 Ugers-Fristen“ skulde gaa ud, var det nærmest motiveret derved, at man mente, at en saadan Frist ikke egentlig havde nogen ret Betydning, fordi Spørgsmaalet om, hvorvidt man uden Fare kunde flytte ind i en saadan Leilighed eller et saadant Hus, ikke afgang alene af, hvor lang Tid der var hengaaet fra Opførelsen, og til Bygningen var færdig, men ogsaa af, paa hvilken Aars Tid der var bygget, og tildels af med hvilke Materialer der var bygget. Man mente derfor, at det ikke var muligt, ikke nyttigt eller rigtigt at ville forsøge paa ved en almindelig Regel at afgjøre dette Spørgsmaal, og navnlig mente man jo, at netop en saadan almindelig Regels Opstilling let kunde føre i den Retning, at man kom til at flytte ind i et Hus, som i Grunden ikke burde tages i Brug. Derfor er man gaaet den Vej ganske at lade det bero paa et Skjøn over det enkelte Tilfælde og altsaa sætte Bestemmelsen hen i § 73. Jeg skal imidlertid for mit Vedkommende bemærke, at jeg antager ikke, det er Noget, som har en saa særlig Betydning, og det vil neppe, antager jeg, heller i det andet Thing møde nogen Modstand, om man skulde ønske at kombinere begge Regler saaledes, at en Minimumsfrist blev indsat i § 73, som saaledes altsaa kom til at binde vedkommende Skjøn. — Hvad angaar det Spørgsmaal, som § 51 Nr. 6 giver Anledning til, og som baade her og i det andet Thing er blevet drøftet, nemlig om Spjæld i Rækelovne, skal jeg blot minde om, at Grunden til, at det blev bibeholdt i det andet Thing, uagtet der der ogsaa blev reist Indvending mod disse Spjæld, var navnlig Brandpolitihensyn. Det blev fremhævet, og det endogsaa fra en i den Retning sagkyndig Side, at det i Tilfælde af Skortensild havde en ikke ringe Betydning, at man kunde lukke af for Ilden, og det simpleste Middel dertil er et Spjæld. Det